WWW.INN.IR

ایران ورزشی

۲۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران ■ سال بیست و چهارم ■ سه‌شنبه ۲۸ بهمن ۱۳۹۹ ■ Feb 16 - 2021 ■ ۴ رجب ۱۴۴۲ ■ شماره ۶۷۰۰

دومین دوئل با رونالدو، این بار در لیگ قهرمانان

غفلت از طارمی یعنی مرگ

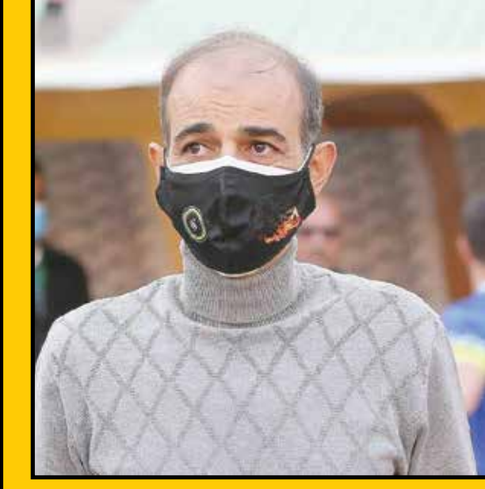

صحبت‌های سرمربی سپاهان در «فوتبال برتر» تحسین برانگیز بود

متفاوت مثل محرم نوید کیا

صفحه ۱

ترکش های باخت به سپاهان

مظلومی در آستانه جدایی

صفحه ۶

نگاهی به خریدهای گل محمدی

چهار در مقابل چهار

صفحه ۷

مرد در سایه هیأت مدیره دست در دست آقای سرمربی

لبخند فکری؛ من هستم

صفحه ۶

مدیری نیستم که زود ناامید شوم

سمیعی: باشگاه در وضعیت خوبی قرار ندارد

صفحه ۷

شجاعی لیست مازاد تراکتور را اعلام کرد

از فخرالدینی و هخامنش تا حمزاوی

صفحه ۳

استکی: بوکس می‌توانست در فرانسه رکورد بزند

باید دو سهمیه دیگر به ایران برسد

صفحه ۴

یادداشت یورگن کلینزمن درباره لیگ قهرمانان:

اگر زورت می‌رسد، بایرن را ببر

صفحه ۵

برتری منتخب سرخابی‌ها مقابل تیم ۹۸

تقدیم به روح میناوند و انصاریان

افسوس...

یادداشت

احسان محمدی

چند سال پیش بازی دوستانه‌ای می‌دیدم که رونالدوی برزیلی در خط حمله یکی از دو تیم بود، چاق و خندان. توپی از عرض برایش فرستادند، از آنهایی که قبلاً با چشم بسته هم دروازه را باز می‌کرد اما وقتی پایش را بلند کرد تا شوت بزند توپ از زیر پایش قل خورد و رد شد... خودش قبل از همه خنده‌اش گرفت. شبیه پیرمردهایی که هیچ وقت فوتبال بازی نکرده‌اند و عصب و عضله‌شان با هم هماهنگ نیست و موقعی که اراده می‌کنند به توپ ضربه بزنند هوا را شوت می‌کنند!

برای من که فوتبال او را از ۱۷ سالگی‌اش دیده بودم تلخ بود و گزنده. انگار گذر زمان خودش را به صریح‌ترین شکل ممکن به رخ آدم می‌کشید. اینکه پیر شدی آقای مربی! زمان گذشت. من احتمالاً جزو آن اقلیتی هستم که دوست ندارد بازی قدیمی‌ها را ببیند. وقتی با کیلوهای اضافه، موهای سفید، شکم‌های فربه و نفس نفس زدن‌های مکرر فکر می‌کنند هنوز همان بازیکن روزهای اوج هستند در حالی که همه چیز عوض شده است جز اسم‌های‌شان که هنوز همان است که بود.

دیدار دو تیم منتخب ۹۸ و منتخب سرخ آبی‌ها برای نسل من همراه با افسوس بود. هم برای جای خالی مهرداد میناوند و علی انصاریان که هنوز باورمان نمی‌شود از بین ما رفته‌اند و هم بازیکنانی که هنوز هم احتمالاً جایی لای کتاب‌های قدیمی، عکس‌های دوران اوج‌شان را قایم کرده‌ایم.

تیم ملی ۱۹۹۸ برای ما ماندگارترین تیم ملی است که دیده‌ایم. همان تیمی که اولین جام جهانی بعد از انقلاب را با آنها جشن گرفتیم. آنها ما را عاشق فوتبال و خودشان کردند و تا ابد جای‌شان در تالار افتخارات قلب مردم است. مگر می‌شود احمدرضا عابدزاده، علی دایی، خداداد عزیزی، کریم باقری و... را از یاد برد؟ بعضی از آنها در همه این سال‌ها کلی حاشیه خلق کرده‌اند اما انگار عضویت در تیم ۹۸ مثل غسل تعمید همیشه آنها را تطهیر می‌کند.

منتخب ۹۸ در دیدار با جمعی از ستارگان قدیمی فوتبال همان صحنه‌های قدیمی را آفریدند اما این بار با حرکات اسلوموشن. خداداد عزیزی هنوز هم در خط حمله غر می‌زد، توپ که به دایی می‌رسید مطمئن بودیم که پاس نمی‌دهد و باز می‌خواهد خودش گل بزند، کریم باقری از ۳۰ متری شوت زد و تیر را لرزاند، خاکپور پایش می‌افتاد خطا می‌کرد، علی کریمی هنوز چشمنواز بود، گل زد، دریبل زد، رضا شاهرودی باز توی سر توپ زد، جواد کاظمیان بعد از هردادن توپ آه کشید، رحمان رضایی هنوز صخره بود، نوازی نفوذ کرد و...

این مسابقه در شرایطی برگزار شد که برخی معتقد بودند با توجه به شرایط بیماری کرونا بهتر بود برگزار نمی‌شد. نقدها محترم و بجاست اما اگر زمان دیگری قرار شد چنین مسابقه‌ای برگزار شود، تمام بازیکنان درگیر در لیگ برتر و لیگ یک را دعوت کنید، بیایند، روی سکوها بنشینند و بازی را ببینند. بازی کسانی که در بهترین حالت هرگز به سایه آنها هم نزدیک نخواهند شد، ببینند که گذر زمان چطور کینه‌ها را به دوستی تبدیل می‌کند، چطور زمان پرواز می‌کند و این کری خواندن‌های کودکانه و نفرت‌آفرینی‌ها به شوخی تبدیل می‌شود و «چنان فراموش می‌شوی گویی که هرگز نبوده‌ای!»

صحبت‌های سرمربی سپاهان در «فوتبال برتر» تحسین برانگیز بود

متفاوت مثل محرم نوید کیا

نگاه

رسول مجیدی @Rasoulmajidi

آدم باورش نمی‌شود که فردی شبیه به محرم نوید کیا دارد در فوتبال ایران کار می‌کند. اصلاً در ذهن نمی‌گنجد که محرم محبوب‌ترین و مهم‌ترین بازیکن تاریخ باشگاه بزرگی مثل سپاهان است که از اتفاق اصلاً هم هواداران آرامی ندارد. او وصله ناجور فوتبال ایران نیست ولی واقعاً به سختی می‌توان او را در کنار سایر پیشکسوتان فوتبال ایران قرار داد.

محرم وقتی دوشنبه شب میهمان برنامه فوتبال برتر شد و روبه‌روی محمدحسین میثاقی نشست، طوری با آرامش بحث را پیش برد و مؤدبانه حرف زد که انگار فردی است بیرون از گود فوتبال ایران که بیشتر به بحث‌های نظری و اخلاقی علاقه دارد اما او درست در نقطه برعکس این گزاره ایستاده. محرم حالا تیمی ساخته که در صدر جدول است و حتی اگر قهرمان نیم فصل هم نشود، عملکرد درخشانی داشته.

وقتی در اول فصل باشگاه سپاهان تصمیم گرفت محبوب‌ترین سپاهانی بین طرفداران را به عنوان سرمربی انتخاب کند، خیلی‌ها نسبت به این تصمیم موضع گرفتند. خود من هم بخشی از همین منتقدین بودم. اعتقاد داشتم و داشتیم که این پست برای محرم نوید کیا زود است. او باید آبدیده شود و بعد هدایت تیم بزرگی مثل سپاهان را در دست بگیرد. درست مثل اکثر مربیان دیگر اروپا که ابتدا در تیم‌های پایه و بعد تیم‌های کوچک‌تر مربیگری می‌کنند تا بالاخره آماده هدایت تیم‌های بزرگ و مدعی قهرمانی شوند.

مدیران سپاهان در آن برهه البته مدام حرف از آندرا پیرلو می‌زدند که به تازگی سرمربی یوونتوس شده بود. بازیکن بزرگی که از قضا پستی شبیه به محرم داشت و به داشتن ذهنی باز و طراح معروف بود. تغییر و تحولات باشگاه یوونتوس در لیگ قهرمانان فصل پیش باعث شد تا مائوریستیو ساری به ناگاه اخراج شود و باشگاه تورینی که دو هفته قبلش پیرلو را به عنوان سرمربی تیم زیر ۲۳ سالش برگزیده بود، به ناچار سنت‌شکنی کرد و یکی از نمادهای باشگاه را زودتر از آنکه وقتش رسیده باشد، به سمت سرمربیگری گمارد. سپاهانی‌ها هم می‌خواستند بگویند دارند از راهی گذر می‌کنند که قبل‌تر یوونتوسی‌ها نشان‌شان داده اما حالا ۷ ماه بعد از آن روزها باید گفت محرم حتی از پیرلو هم موفق‌تر بوده. او تیمی که فصل پیش مدعی قهرمانی نبود را در آستانه قهرمانی نیم فصل قرار داده و پیرلو تیمی که سال‌های متمادی است قهرمانی لیگ ایتالیا را تجربه می‌کند به تیمی تبدیل کرده که کورس قهرمانی را به تیم‌های شهر میلان واگذار کرده.

اینکه چرا سپاهان اینقدر خوب نتیجه گرفته؟ چقدر از این نتایج را می‌توان به محرم مربوط دانست و چقدر را به ترکیب قوی و پرستاره‌ای که دارد و حتی اینکه نقش مرزبان تا چه حد اهمیت دارد؟ همه مسائلی است که می‌شود درباره‌اش گفت و نوشت اما مسأله این است که حضور محرم جلوی دوربین شبکه سوم تلویزیون ایران یک بار دیگر ثابت کرد او فوتبالیست و مربی منحصر به فردی است.

نوید کیا در زمانه‌ای که همه عادت دارند به زمین و زمان، داور و وزارت ورزش و دست‌های پشت پرده اعتراض کنند، کار خودش را می‌کند. به خودش قول داده علیه داوری در نشست‌های خبری صحبت نکند و به هیچ عنوان با شلوغکاری و بی‌احترامی به رقبایش نمی‌خواهد برای خودش محبوبیتی دست و پا کند.

او محبوب‌ترین فرد در فوتبال اصفهان در دو دهه گذشته است و این محبوبیتش را به خاطر کیفیت خوب و شخصیت آرام و متینش به دست آورده و به خاطر همین نمی‌خواهد با جنجال آن پیشینه را خراب کند و برای خوشایند تیفوسی‌های سپاهانی، به سایر هواداران بی‌حرمتی کند. این مسأله‌ای است که در دیگر پیشکسوتان فوتبال ایران کمتر دیده می‌شود. آنها این روزها برای خوشایند بخشی از هواداران تیم‌شان که صدای بلندی دارند و اصطلاحاً افراطی عمل می‌کنند، خودشان را به آب و آتش می‌زنند تا لایک و فالوور بگیرند. محرم اما راه دیگری را برگزیده. راهی که در آن حتی اعتراف به طرفداری‌اش از پرسپولیس در دوران کودکی، نه سپاهانی‌ها را می‌رنجاند و نه حتی استقلالی‌ها را. او طوری حرف می‌زند که سال‌ها از یاد برده بودیم می‌شود اینطوری هم در فوتبال ایران کار کرد و حرف زد!

فکری باید ابقا شود یا اخراج؟

هواداران استقلال از مدیران باشگاه جلوترند

سرمقاله

آرمن ساروخانیان @armen7791

آنچه دیروز در تمرین استقلال اتفاق افتاد در فوتبال ایران بی‌سابقه یا کم‌سابقه است. تعدادی از هواداران که به محل تمرین استقلال رفته بودند از مربیان خواستند تا برای کمک به تیم و البته حفظ محبوبیت‌شان زودتر کنار بروند. این اعتراض متمدنانه در فضای فوتبال که اعتراضات معمولاً با پرخاش و توهین همراه است، نشان از تحول رفتار هواداران دارد و از طرف دیگر یادآوری می‌کند که آنها امیدی به قاطعیت مدیران باشگاه ندارند و شخصاً دست به کار شده‌اند.

جلسه پر سر و صدای هیأت مدیره که دوشنبه شب هواداران و رسانه‌ها را ساعت‌ها گوش به زنگ نگه داشت، در نهایت بدون هیچ تصمیم قاطعی به پایان رسید و آنها دوباره بازی دیگر به فکری زمان دادند. با این حال رأی هیأت مدیره استقلال به ابقای فکری بیش از آنکه از اعتماد به این مربی سرچشمه بگیرد، نتیجه هراس و انفعال است.

آنها نمی‌خواهند مسئولیت برکناری فکری و انتخاب سرمربی جدید را به عهده بگیرند و امیدوارند که زمان مشکلات تیم را حل کند.

با این حال گره‌های فنی و حاشیه‌های استقلال به مرحله‌ای بحرانی رسیده که امیدی به عبور از آنها نیست و حتی در صورت موفقیت در دو بازی آینده نمی‌توان دورنمای روشنی برای این تیم تصور کرد. آنچه اوضاع را نگران‌کننده‌تر می‌کند، اصرار کادر فنی به تکرار رویه قبلی است و آنها زمین و زمان را مقصر شکست‌ها می‌دانند جز خودشان. در این دو بازی هم بعید است اتفاق جدیدی بیفتد و با آنچه در نیم فصل اول از کادر فنی دیده‌ایم، باید دوباره منتظر یک ترکیب جدید و ناهماهنگ باشیم.

استقلال با کادر فنی فعلی به بن‌بست رسیده و بخش بزرگی از هواداران هم به این جمع‌بندی رسیده‌اند. کسانی که دیروز به تمرین استقلال رفتند و اعتراض کردند، ادمین‌های کانال‌های تلگرامی یا ربات نبودند. آنها از همان هوادارانی هستند که پیش از شیوع کرونا روی سکوهای گرم و سرد ورزشگاه حاضر می‌شدند و واکنش آنها معیار دقیق منصفانه‌ای از عملکرد فنی تیم بود. با مقایسه اعتراض دیروز آنها و تصمیم خنثای هیأت مدیره با اطمینان می‌توان گفت که آنها از نظر بینش فنی و شناخت فوتبال از مدیران باشگاه جلوترند.

مدیران باشگاه جسارت تصمیم‌گیری ندارند و تعلل آنها می‌تواند شانس قهرمانی استقلال در لیگ را به حداقل برساند. به نظر می‌رسد که آنها منتظرند تا اعتراضات تندتر و هزینه برکناری کمتر شود، ولی در آن زمان احتمالاً فاصله استقلال با حریفان بیشتر شده و دیگر فرصتی برای جبران نخواهد بود.

تقابل تیم‌های منتخب سرخابی‌ها و منتخب ۹۸ که به مناسبت یادبود دو پیشکسوت فقید فوتبال ایران مهرداد میناوند و علی انصاریان برگزار شد با برتری تیم منتخب سرخابی‌ها به پایان رسید. این بازی نمادین که در ورزشگاه آزادی برگزار شد، با گل‌های علی کریمی، جواد کاظمیان و بهنام ابوالقاسم‌پور برای تیم سرخابی‌ها همراه بود. گل‌های تیم ۹۸ را هم رسول خطیبی و خداداد عزیزی به ثمر رساندند تا این بازی جذاب با اختلاف گل کم به پایان برسد.

در ابتدای این بازی بازیکنان به تصاویری که از دو پیشکسوت فقید فوتبال ایران به ورزشگاه آمده بود، ادای احترام کردند تا یاد و خاطره فوتبالیست‌های ارزنده فوتبال ایران بار دیگر زنده نگه داشته شود.

با یک تماس در شهر تهران مشترک ایران ورزشی شده و روزنامه مورد علاقه خود را از طریق پست در منزل یا محل کار خود دریافت نمایید.

تلفن: ۸۸۷۴۸۸۰۰-۰۲۱

ایران ورزشی

ویژه‌نامه رایگان آخر هفته ایران ورزشی را در ۱۶ صفحه هر پنجشنبه از روزنامه‌فروشی‌ها بخواهید